

Petty, J. A. and R. Worrell. 1981. Stability of coniferous tree stems in relation to damage by snow. *Forestry* 54 (2).

Savill, P. S. 1983. Silviculture in windy climates. *Forestry Abstracts*, review article 44 (8): 473-488.

Schooten, J. P. van. 1985. Fysische aspecten van windworp bij de douglasspar. Doctoraalscriptie L.H.-Bosteelt.

Wieringa, J. en P. J. Rijkooft. 1983. Windklimaat van Nederland. Staatsuitgeverij, Den Haag, pp. 263.

Boekbespreking

Cooley, J. L. and J. H. Cooley (ed.) 1984. *Natural Diversity in Forest Ecosystems*. Proceedings of The Workshop, Institute of Ecology, University of Georgia, Athens GA 30602. 290 pp, \$ 5.—

Het komt misschien wel vaker voor dat politici wetenschappelijke eisen of doeleinden in een wet schrijven, en dat de wetenschappers later grote moeite hebben dit in te vullen en te interpreteren. In elk geval gebeurde dat met de National Forest Management Act van 1976 in de USA. Geëist wordt daarin dat Land Management Plans dienen te "voorzien in diversiteit van gemeenschappen van planten en dieren" in verband met de multifunctionele doelstellingen, en dat ze daarbij enigermate dienen te zorgen voor "het bewaren van de diversiteit van boomsoorten die in de regio voorkomen". W. L. Webb beschrijft de achterkant van het politieke proces dat tot deze tekst heeft geleid, en waarin kennelijk een angst voor grootschalige monocultures meespeelde, een bezorgdheid voor de fauna, en waar-

bij men een rem wilde aanbrengen tegen te veel conversie van loofhoutbos in dennecultures.

De wet voorzag in het aanstellen van een commissie van wetenschappers die moesten adviseren hoe de wet uitgevoerd zou moeten worden. Die commissie had grote moeite met de exegese van de term "diversiteit". In latere uitvoeringsvoorschriften van de wet is de natuurlijke diversiteit echter stevig verankerd in de planingsprocedure.

Over het begrip "natuurlijke diversiteit" is nu in 1982 een symposium gehouden in de Universiteit van Georgia in Athene, GA. Het verslag ervan is vorig jaar uitgekomen.

Het is een bijzonder boeiende bundel lezingen geworden voor allerlei aspecten van diversiteit. Het symposium had een bont programma, met bijdragen van juristen, natuurbeschermers, biologen, jagers, bosbouwers, landschapskundigen, bosbouwgenetici, ecologen, planners. Ook al is diversiteit moeilijk te definiëren en te meten, toch blijkt het een basis te kunnen zijn voor interessante en vruchtbare studies, en een belangrijk criterium bij planingsprocedures. Aanbevelen!

H. M. Heybroek